

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-304/05 Cain Cellars, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 21 listopada 2007 r. przez Cain Cellars, Inc.

(Sprawa C-508/07 P)

(2008/C 22/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Cain Cellars, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-304/05;
- stwierdzenie, że podstawa rejestracji wymieniona w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie stoi na przeszkodzie rejestracji zgłoszonego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM, kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji oraz kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Streszczenie zarzutów podniesionych przez wnoszącego odwołanie przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydanemu w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-304/05

Pierwszy zarzut odwołania

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94:

Wnoszący odwołanie twierdzi, że przy badaniu okoliczności faktycznych mających znaczenie dla oceny odróżniającego charakteru znaku towarowego w kształcie pięciokąta Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględnił istotnych okoliczności i odnośnych zasad prawa oraz poglądów prawnych, jako że dokonał on oceny znaku towarowego w kształcie pięciokąta wnoszącego odwołanie w sposób czysto teoretyczny i abstrakcyjny i nie uwzględnił on faktycznych podstaw oceny kwestii odróżniającego charakteru wyobrażenia pięciokąta, a w szczególności jego unikalności w miarodajnym sektorze winiarskim. Sąd zakwalifikował oznaczenie jako zwykły „kształt geometryczny” i założył z góry, w sposób abstrakcyjny brak jakiegokolwiek charakteru odróżniającego tego typu prostych oznaczeń.

Drugi zarzut odwołania

Naruszenie art. 67 § 3 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji

- a) Zgodnie z art. 67 § 3 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji Sąd bierze pod uwagę tylko te dokumenty i materiały, z którymi adwokaci i radcowie prawni oraz pełnomocnicy stron mogli się zapoznać i co do których mogli się wypowiedzieć. W pkt 34 zaskarżonego wyroku znajduje się odniesienie do dokumentów przedstawionych przez OHIM po raz pierwszy w odpowiedzi na skargę, co do których wnoszący odwołanie nie miał okazji wypowiedzenia się (procedura pisemna została zamknięta po przedstawieniu odpowiedzi na skargę). Wyrok został zatem oparty na dowodach, które nie podlegają dopuszczeniu. Brak możliwości przedstawienia przez wnoszącego odwołanie swojego stanowiska stanowi naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.
- b) Wreszcie, wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd nie odniósł się w zaskarżonym wyroku do wyobrażeń towarów przedstawionych za zgodą OHIM w toku procedury ustnej celem wykazania odróżniającego charakteru znaku, które to wyobrażenia miały szczególne znaczenie jako dowód tego odróżniającego charakteru. Sąd nie wspominał o nich w swoich rozważaniach dotyczących kwestii odróżniającego charakteru. To również stanowi naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-510/07)

(2008/C 22/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i B. Schima, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszelkich odpowiednich przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych w celu utrzymania w sposób ciągły, na terytorium Wspólnoty, poziomu zapasów produktów ropopochodnych dla drugiej kategorii produktów ropopochodnych wyszczególnionych w art. 2, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładającej na państwa członkowskie EWG obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (!);
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swej skargi Komisja zarzuca pozwanej częste nieprzestrzeganie obowiązku utrzymywania zapasów produktów ropopochodnych, ustanowionego dyrektywą 68/414/EWG, zmienioną a następnie skodyfikowaną przez dyrektywę Rady 2006/67/WE z dnia 24 lipca 2006 r. ⁽¹⁾, w odniesieniu do produktów z drugiej kategorii przewidzianej tą dyrektywą a mianowicie oleju gazowego, oleju napędowego, nafty oświetleniowej i materiałów pędnych do silników lotniczych na bazie nafty. Komisja podnosi w szczególności, że występuje rozbieżność — czasem istotna — pomiędzy danymi dotyczącymi krajowej konsumpcji wspomnianych produktów, dostarczonymi przez pozwaną w ramach miesięcznych sprawozdań a danymi, którymi dysponuje Komisja za pośrednictwem Eurostatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 308, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 217, str. 8.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-511/07)

(2008/C 22/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i U. Wölker, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że z powodu nieprzekazania informacji wymaganych art. 3 ust. 1 lit. f) decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto ⁽¹⁾, w związku z art. 2 i 4 ust. 1 lit b) i d) decyzji Komisji nr 2005/166/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto ⁽²⁾, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych przepisów;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Komisja zarzuca stronie pozwanej niepełne wykonanie zobowiązań wynikających z decyzji 280/2004/WE w związku z decyzją 2005/166/WE. Po pierwsze bowiem strona pozwana nie dostarczyła w rocznym sprawozdaniu kompletnej informacji dotyczących metod stosowanych do różnych rodzajów danych dotyczących działalności oraz czynników emisji używanych w głównych źródłach we Wspólnocie. Po drugie Wielkie Księstwo Luksemburga nie przekazało do wiadomości Komisji ogólnych szacunków niepewności elementów luksemburskiego sprawozdania dotyczącego krajowego wykazu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 49, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55, str. 57.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Niderlandy) w dniu 22 listopada 2007 r. — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-515/07)

(2008/C 22/60)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 6 ust. 2 i art. 17 ust. 1, 2 i 6 szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że podatnik może zaliczyć w całości do aktywów swojego przedsiębiorstwa nie tylko dobra inwestycyjne, ale wszystkie przedmioty i usługi, które są wykorzystywane zarówno do celów przedsiębiorstwa, jak i do innych celów, oraz dokonać bezpośredniego i pełnego odliczenia naliczonego przy zakupie tych przedmiotów i zleceniu tych usług podatku od wartości dodanej?